

SIEM PRAAMSMA'S

TEKST EN TEKENINGEN DOOR SIEM PRAAMSMA

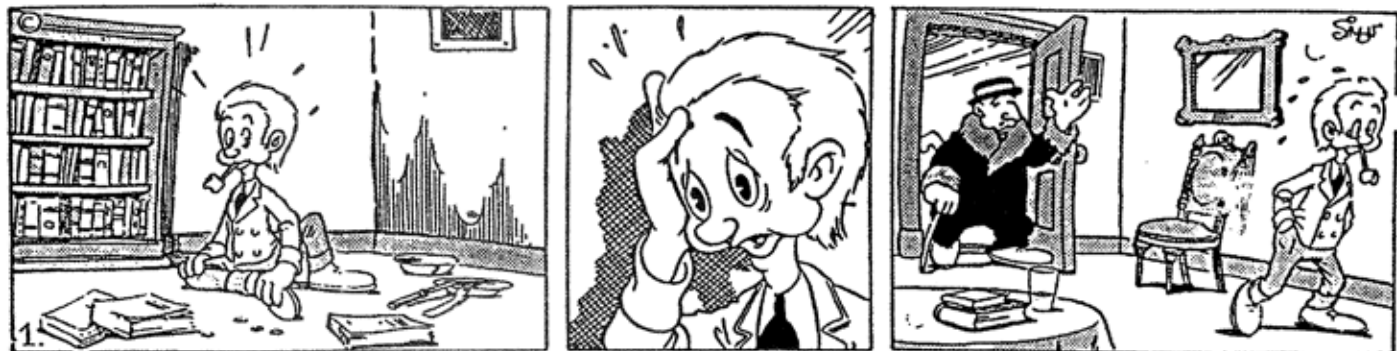
OOTJE TEUR

HET
BETOVERDE
KASTEEL

Ootje Teur - Het Betoverde Kasteel

Een goedgekleed Heer

1.

1. OP een dag zat Ootje Teur in een somber gepeins verzonken. Hij had een dag tevoren belasting betaald en nog vier cent overgehouden; zijn provisiekast was leeg en die morgen waren er juist drie manuscripten teruggezonden van uitgevers, die er niets voor voelden, ze uit te geven. Ootje Teur zat in een hoek van zijn kamer op de grond, steunde diep en liet het moede hoofd in de handen zinken.

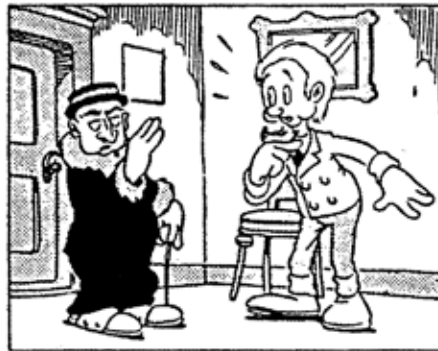
'Het gaat zo niet langer,' zei hij mompelend tegen zichzelf. 'Mijn pijp is uit en ik kan hem niet meer aansteken, want er is

geen tabak meer in de tabakspot! En als ik dan bedenk, dat ik een auto had kunnen kopen voor dat geld, dat ik nu naar de belasting heb gebracht! Het wordt slecht leven voor een schrijver! Heel slecht!' Hij stond op en begon met grote passen heen en weer te ijsberen.

Maar toen ging de deur open en een goed gekleed heer wandelde naar binnen. Hij was versierd met bontkraag en dito manchetten en zag er erg duur uit.

Baron Quaat wil wat muurschilderingen

2.

2. 'GOEDEMIDDAG,' sprak de heer met de bontversiersels. 'Mijn naam zijnde Baron van Quaat tot Ergher geheten. Ik horende, dat u zijnde een kunstenaar was. Nu wilde ik u gevraagd hebben gehad, om mij van dienst te willen geweest zijn. Ik zou namelijk wat muurschilderingen in mijn kasteel aangebracht hebben gewild en ik zijnde geen kunstenaar wezende, ik ziende er geen kans toe om dat zelf in de hand hebben te nemen. Daarom denkende ik aan u. Ik heb al veel schilderijen van uw meesterhand aanschouwd gehad en u begrijpende, dat ik in

mijn functie van Baron niet de eerste de beste genomen hebben geweest!

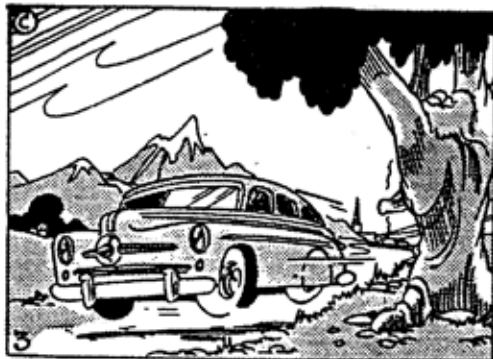
'Schilderijen? Van mij?' vroeg Ootje Teur ten zeerste verbaasd. 'Ja, ja, latende maar!', de Baron stak afwerend zijn hand op. 'U zijnde een kunstenaar en die wezende altijd veel te bescheiden, willende u die muurschilderingen voor mij maken of niet?'

'Maar natuurlijk, beste Baron!' riep Ootje Teur resoluut, terwijl hij dacht aan zijn lege portemonnaie. 'Wanneer begin ik?' 'Meteen!' antwoordde de Baron.

Ootje Teur - Het Betoverde Kasteel

Beslist een vergissing

3.

3. NU, Baron van Quaat tot Ergher was blijkbaar geen man, om ergens gras over te laten groeien. Hij praatte misschien wat omslachtig, maar maakte korte metten. Een ogenblik later zat Ootje Teur in zijn fraaie, glimmende auto, met een grote zware sigaar in het vrolijke hoofd geprikt en was hij met grote snelheid op weg naar het kasteel.

'Hoe is het mogelijk,' dacht Ootje Teur ondertussen. 'Ik denk, dat hij mij voor iemand anders houdt. Dit is beslist een ver-

gissing!' Enfin, het is in ieder geval een welkome afwisseling. En een sigaar heb ik nu al verdiend. Maar wat ik daar moet beginnen op die muren is me voorlopig nog een raadsel... Nou, hoewel ik vroeger op school aardig kon tekenen... Een poesje zou ik zó kunnen... en een kabouter ook nog wel...'
Na anderhalf uur rijden kwam het kasteel in zicht. Het lag op een heuvel en zag er vanuit de verte wel aardig uit....

Ootje Teur - Het Betoverde Kasteel

Een onverzorgde indruk

4.

4. TOEN de auto van de Baron echter stopte en Ootje Teur het gebouw van wat dichterbij kon bekijken, viel het hem toch niet mee. Er groeide gras en mos tussen de stenen van de oprijlaan – de ramen zagen er uit alsof ze in geen tijden waren gewassen, enkele ervan waren in scherven en de regenpijp was op twee plaatsen gebroken. Nee, het geheel maakte een onverzorgde indruk en Ootje Teur werd er akelig van. Toen ze de voorpoort naderden, ging deze open en er trad een ongunstig uitzierend individu naar buiten.

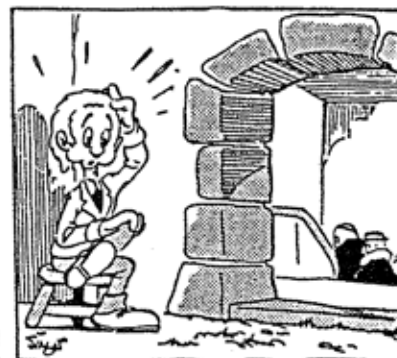
"Dat zijnde Freek Frek, mijn butler," deelde de Baron plechtig mee.

"Het is me de butler wel!" dacht Ootje Teur, die zich steeds onbehaaglijker begon te voelen. Hij ziet er uit of hij zo uit de Sing-Sing is weggelopen. Huh nee! Zo iemand zou ik niet de hele dag om me heen kunnen velen... Trouwens, de Baron zelf ziet er nu ook niet bepaald uit alsof hij een beschermer van weduwen en wezen is...."

Freek Frek had intussen de Baron en zijn gast binnen gelaten en leidde hen nu door diverse gangen en portalen.

Een ongezellig vertrek

5.

5. FREEK Frek bracht Ootje Teur en de Baron door vele gangen, liet ze een paar trappen opklimmen en wees Ootje Teur tenslotte een kamer aan, waar hij binnen moest.

"Dit is het vertrek", zei hij met een krakerige stem. "Hier motte de plaatjes op de mure komme, nietwaar, meester?"

"Zeker", antwoordde Baron van Quaat tot Ergher. "Ik hebben- de dit altijd een zeer ongezellig apartement gevonden gehad zijnde en ik ben van plan daar eens verandering in te brengen te maken.

Ootje Teur keek eens rond: het was er inderdaad ongezellig. Hij zag een kaal vertrek met grauwe stenen muren; het meubilair

bestond uit een wrakke tafel en een klein krukje, dat in een hoek bij de muur stond en dat onder het stof en de spinne- webben zat.

"Daar stane de spulle", wees Freek hem. "In dat kisse sit alles wat je nodig heb. Doe je best, maat, want me baas is een beste man, maar een lastige baas. Nietwaar, meneer de Baron?"

"Zeker!" knikte Baron Quaat.

Hierna daalden Baron Quaat tot Ergher en Freek Frek de trap af en lieten Ootje Teur in verwondering, vertwijfeling, en min of meer angstige spanning achter....

Ootje Teur - Het Betoverde Kasteel

Niet slecht voor een schrijver

6.

6. "NU!" dacht Ootje Teur, nadat hij een poosje van de emotie had zitten bekomen, "ik zal maar eens aan het werk tijgen." Hij liep op de tafel toe en opende de kist die daar stond. Hierin vond hij allerlei gereedschappen, die een schilder nodig heeft, zoals tubes verf, stukken houtskool, penselen en nog meer. In een andere hoek van het vertrek ontdekte hij een flesje, dat olie bleek te bevatten. "Aan de slag maar!" zuchtte Ootje Teur. "Het is wel een vreemde manier voor een schrijver om je brood te verdienen, maar nood breekt wet."

Hij greep onwennig een stukje houtskool. "Raar spul", vond hij. "Je krijgt er vieze vingers van... Nu, eerst maar eens het poosje...."

Hij tekende een poes, die stond te miauwen op een dak en maakte er, om het griezelig te maken, een volle maan bij. Toen het klaar was ging hij op een afstandje staan kijken. "Het is mooi", mompelde hij. "Ik vind dat ik het er aardig afgebracht heb, al zeg ik het zelf. Voor een doodgewone schrijver is dit een kunststuk.... Ik moest het meteen maar even in de verf gaan zetten!"

Miauw!

7.

7. OOTJE teur draaide zich om en ging om zijn hurken zitten om een penseel te pakken en wat tubes verf. Hij rommelde wat in het schilderskistje en had er geen erg in, dat er heel vreemde dingen gebeurden met zijn tekening. Het poesje, dat eerst natuurlijk doodstil had gestaan, zoals het een tekening betaamt, kwam plots in beweging en stond met een klein sprongetje midden in het vertrek.

'Miauw,' zei het heel duidelijk, toen het achter Ootje Teur terecht kwam.

Nu, je begrijpt, dat Ootje Teur dáár van schrok. Hij draaide zijn

hoofd zo snel om, dat het haast van zijn hals viel, en liet, toen hij het poesje zag staan, alles weer uit zijn handen rollen, wat hij zo juist gepakt had. Hij was sprakeloos van schrik en verbazing, stond langzaam op en deed een paar passen achteruit, terwijl hij snakte naar adem. Toen klonken er voetstappen op de trap, waarop even later Baron Quaat resoluut binnen kwam stappen.

'Wat moetende dat hier gedaan zijn?' mopperde hij luid. 'Katten in mijn kasteel? Dat kan ik, Baron zijnde, mijn goedkeuring niet aan toestemmen!'

Ootje Teur - Het Betoverde Kasteel

Liever iets vrolijks

8.

8. JA, Baron van Quaat tot Ergher was boos, dat was hem aan te zien. Hij zwaaide met zijn vuist en wees met zijn andere hand opgewonden naar de kat.

"Wat moetende dat beest hier gelopen zijnde?" riep hij. Makende weg dat dier! Ik houdende niet van de hekel aan katten!"

"Ik kan er niets aan doen", zei Ootje Teur onmachtig. "Ik had hem getekend en toen kwam hij ineens naar beneden gesprongen, zo maar van de muur af."

"Makende dat een ander wijs voor de mal!" riep Baron Quaat

verbolgen. Hij bukde en wilde de poes grijpen, maar juist toen hij hem bijna had, zei het "PLOP!" en het beestje was verdwenen.

"Huh!" smaalde Baron Quaat, "weg zijnde-ie! Hij wezende bang voor mij. Maar denkende er om, dat ik geen beesten in mijn kasteel aangetroffen gevonden zijnde!" Hij stak waarschuwend zijn wijsvinger omhoog, terwijl hij het vertrek weer verliet.

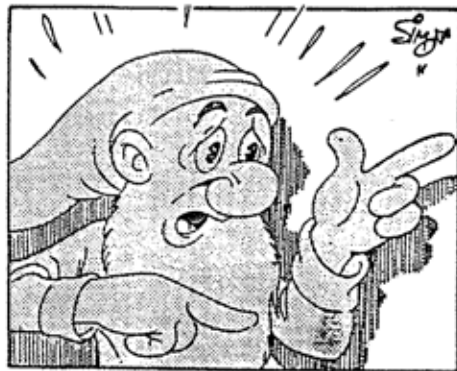
"Tekende maar iets vrolijks," zei hij, "iets leuks, iets lolligs, aardigs!"

"Ik zal mijn best doen", beloofde Ootje Teur.

Ootje Teur - Het Betoverde Kasteel

Hier is een groot onrecht geschied!

9.

9. 'NU, dan maar iets vrolijks,' zei Ootje Teur, terwijl hij weer een nieuw stuk houtskool greep. 'Dat wordt dan de kabouter, want iets anders kan ik niet.

Snel schetste hij het 'aardmannetje' en liet het breed lachen vanwege de vrolijkheid. Maar op het ogenblik, dat Ootje Teur het stuk houtskool van de muur nam, omdat de kabouter klaar was, kwam ook deze tekening in beweging en stapte van de muur af de kamer in. Nu, dat vond Ootje Teur al niet zo vreemd meer, want dat had de kat ook gedaan. Maar hij viel van schrik achterover, toen de kabouter zijn mond opende en begon te

spreken met een stem als een omroeper.

'Ga weg!' schalde de kabouterstem en het geluid galmde door het kale vertrek.

'Pas op! Het is hier niet pluis!'

'W-w-w-at i-i-is er d-d-dan?' vroeg Ootje Teur onthutst. 'En h-h-hoe k-k-komt het, d-d-dat je zomaar van de muur kunt k-k-komen?'

'Dat zal ik vertellen!' riep de dwerg. 'Er is hier een groot onrecht geschied. De Baron....' Maar toen klonken er driftige voetstappen op de trap en de kabouter hield verschrikt op.

Platgeslagen!

10.

10. DE driftige voetstappen waren weer afkomstig van Baron Van Quaat tot Ergher, die natuurlijk op het lawaai van de kabouterstem was afgekomen. Hij had nu een flinke, stevige stok bij zich en stormde naar binnen.

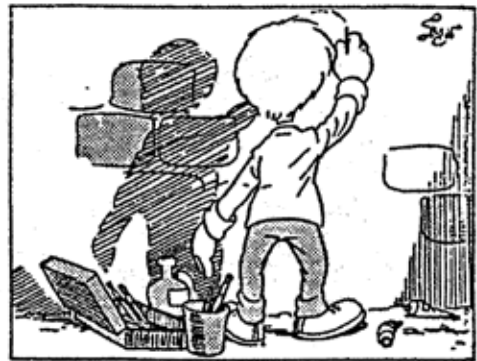
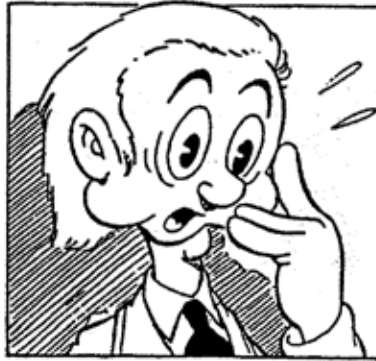
"Wat zullende we nu weer krijgen?" bulderde hij, met de knuppel zwaaiend. "Wat zijnde dat voor een merkwaardig wezen zijnde? Zijnde dat niet een dwerg? Ik zijnde niet gesteld op een afkeer van kaboutermannetjes! Wèg ermee opgehoe-peld!"

Hij greep de knuppel met twee handen beet en wilde de kabouter een slag op het hoofd geven. Maar toen was de dwerg plotseling weer verdwenen, zodat Baron Van Quaat, die goed kracht had gezet en zelf wel een meter de lucht in ging, hard op de vloer sloeg. De knuppel brak krakend door-midden.

"Platgeslagen!" hoorde Ootje Teur, die bij dit schouwspel ademloos had toegezien, de Baron zeggen.

Het wil niet lukken

11.

11. 'EN dit zijn de laatste keer geweest, dat ik je hebbende gewaarschuwd!' zei de Baron boos.

'Maar ik kan er niets aan doen,' merkte Ootje Teur verontschuldigend op. 'Ik teken wat op de muur en het komt er zo maar levend af!'

'Kunnende mij dat niets schelen!' antwoordde de Baron. 'Tekende maar iets anders. Tekende mij maar. Mij, de eigenaar van dit kasteel. Ja, ja! Haha!'

Baron van Quaat tot Ergher verdween grijnzend en strijdlustig zwaaiend met de in tweeën gebroken knuppel.

'Tja,' zei Ootje Teur, toen de Baron verdwenen was, 'wat nu?'

Nu moet ik dingen tekenen, die ik niet kan. Een poesje, dat ging. En een kabouter, dat ging ook nog. Maar om nu maar zo even een portret te maken van iemand, die je een dag kent.... Enfin, als je kunt schrijven, kan je ook tekenen, heb ik eens ergens gelezen....'

Hij greep een nieuw stuk houtskool en begon met mannenmoed te schetsen. Maar het wilde niet lukken deze keer. Hij moest het wel drie keer uitvegen, omdat het nergens op leek.

'Hoe het komt, weet ik niet,' mompelde hij in zichzelf. 'Iedere keer dat ik begin, wordt het iets anders! Het wordt steeds een heel ander portret. Maar nu maak ik het af, de vierde keer, of het lijkt of niet.'

Aaaaaah!!

12.

12. TOEN Ootje Teur zijn portret na de vierde poging klaar had, stond hij er zelf verbaasd van.

'Hoe is het mogelijk,' zei hij. 'Het is iemand anders! De Baron heeft een plat gezicht met een plat soort hoed op en deze heeft een lang gezicht en een hoge hoed! Bovendien is de Baron een klein dik mannetje en dit is een lange dunne....'

Toen kwam er beweging in de tekening en de vreemdeling, wie of wat hij dan ook was, stapte van de muur en richtte zich tot onze schrijver-tekenaar.

'Welaan!' sprak de vreemdeling. 'Hier is een groot onrecht ge-

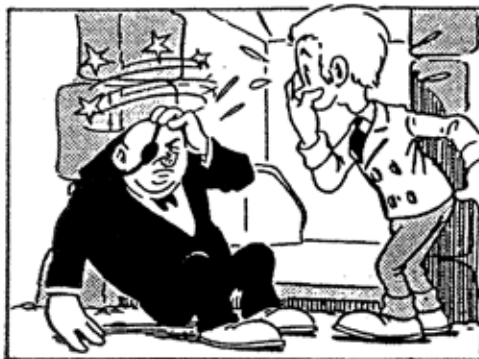
schied. Laat ik mij aan u mogen voorstellen. Mijn naam luidt...' Ootje Teur had er geen erg in gehad, dat Freek Freek, de bediende van de Baron, sluipend naderbij was gekomen en nu bij de ingang van het kale vertrek stond te luisteren. Maar de vreemdeling, die juist zijn naam wilde gaan zeggen, kreeg hem plotseling in het oog. Hij hield op met spreken en zijn armen, waarmee hij druk aan het bewegen was, bleven in dezelfde houding.

'Aaaaah!' zei hij langgerekt. En toen nog eens: 'Aaaaah!' En daarna kwam hij in actie.

Ootje Teur - Het Betoverde Kasteel

Freek krijgt een dreun

13.

13. JA, de vreemdeling kwam eensklaps in het geweer. Hij stormde met gebalde vuist op de onthutste Freek Frek af.

'Gij schurk!' brulde hij. 'Zijt gij nog steeds in het land der levenden? Schaamt u!'

Hierna gaf hij de verbouwereerde bediende een klap op het oog, dat het dreunde en dat Ootje Teur dacht, dat hij Freek Freks tanden kon horen rammelen. Freek Frek viel met een smak achterover, stootte tot overmaat van ramp het zere hoofd tegen de muur en bleef versuft zitten.

'Oei, oei!' dacht Ootje Teur. 'Die klap kwam aan! Die vreem-

deling heeft zeker een hekel aan Freek Frek. 'Waarom deed u dat?' vroeg hij, terwijl hij zich tot de vechtersbaas wilde keren. Maar de tot leven gekomen tekening was verdwenen, zodra hij Freek Frek had aangeraakt.

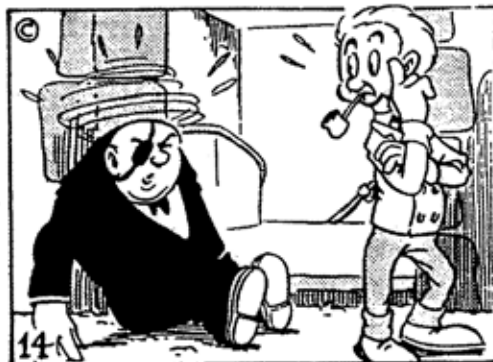
'As-je-me-noul' mompelde Ootje Teur. 'Hij is weg. helemaal weg.'

Ik mag een boon zijn als ik ook maar een lettergreep begrijp van de dingen, die hier aan de hand zijn. Ik wou, dat ik een middelkje wist om daar achter te komen....

Ootje Teur - Het Betoverde Kasteel

Een poets voor Freek Frek

14.

14. TJA, daar stond Ootje Teur nu. Hij trok een zeer nadenkend gezicht en staaarde peinzend naar de bewusteloze kasteelbediende.

'Een middeltje om achter het geheim van dit kasteel te komen...' mompelde Ootje Teur weer. 'Ja, Freekje Frek, jij zou me wel een heleboel kunnen vertellen misschien, als je wilde praten.... Maar hoe krijg ik je aan het praten? Dat is de grote moeilijkheid, Freekje Frek.....! Gekke naam: Frek. Wie heet er nu Frek.... Wacht eens even.... Zou hij misschien een

Vrek zijn? Met een V? Een ogenblikje, daar wordt een idee geboren!'

Hij grijnsde breed en keek nog eens naar de slapende knecht.

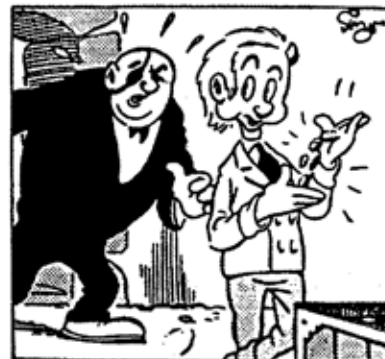
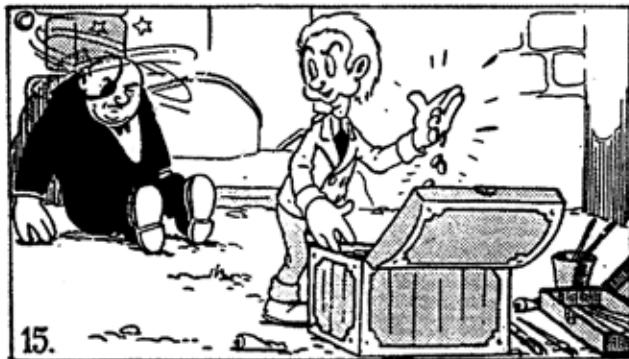
'Haha' lachte hij toen, terwijl hij een nieuw stukje houtskool uit zijn doos greep. 'We zullen meneertje Frek eens een poets bakken!'

Hij begon snel te schetsen en je kon al gauw zien, dat het een kist moest worden....

Freek Frek sliep nog steeds en haalde onregelmatig adem met snurkende bijgeluiden.

Handenvol gouden munten

15.

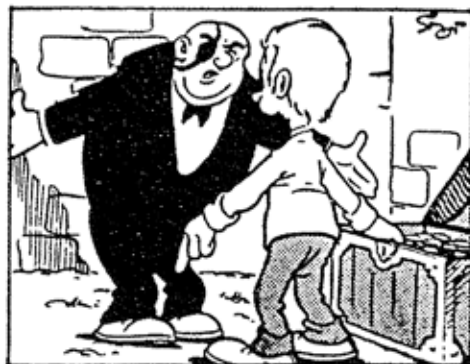
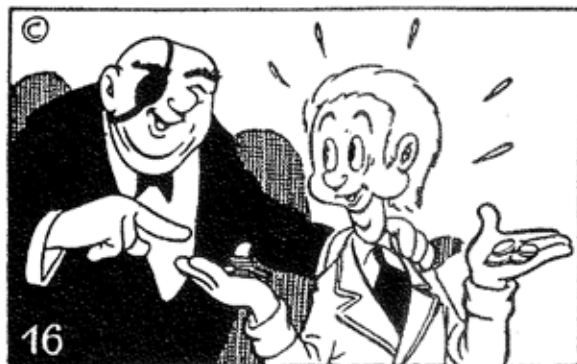
15. NA een kwartier werken was Ootje Teur klaar. Hij had een grote met ijzer beslagen kist getekend, die vol zat met gouden en zilveren muntstukken. Zodra hij er de laatste hand aan had gelegd, stond het ding midden in de kamer. Ootje Teur greep een handvol munten er uit en liet ze rinkelend terugvallen. Nu, dit was een geluid, waartegen de bewusteloosheid van Frek Frek (die inderdaad een vrek was) zelfs niet bestand was. Hij deed zijn oog open en keek vol ontzag naar Ootje Teur, die

achteloos met handenvol echte gouden munten stond te spelen. Frek Frek werd er klaar wakker van. Hij stond, eerst nog traag, op, maar toen Ootje Teur rustig doorging met rinkelen, stapte hij plotseling resoluut op hem toe. 'Zeg eens even?' zei hij met zijn liefste stemmetje. 'Hoe kom jij aan al dat geld?' Ootje hoorde hem naderen en lachte in zijn vuistje.

Ootje Teur - Het Betoverde Kasteel

Freek weet er geen fluit van

16.

16. FREEK Frek trok dus zijn beminnelijkste gezicht en stevende op Ootje Teur af, die met handen vol geld stond te spelen.

'Ha vriend!' begon Freek Frek. 'Wat heb je daar toch in je hand? Het rinkelt zo leuk! Laat eens kijken.' 'Leuk hè?' zei onze listige schrijver. 'Dat is geld. Weet je wel? Centjes om van alles mee te kopen. Ik heb hier een hele kist voll Allemaal van echt, zuiver goud.'

'Geef mij d'r wat van?' vroeg Freek Frek vriendelijk.

'Dat is goed,' sprak Ootje Teur, 'maar dan moet jij mij eerst

eens vertellen wat er met dit kasteel eigenlijk aan het handje is. Er gebeuren hier zulke vreemde dingen! Hoe komt dat?'

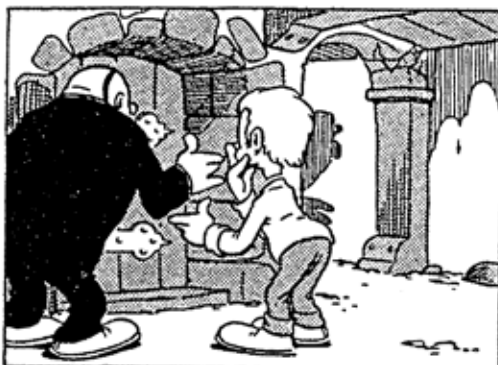
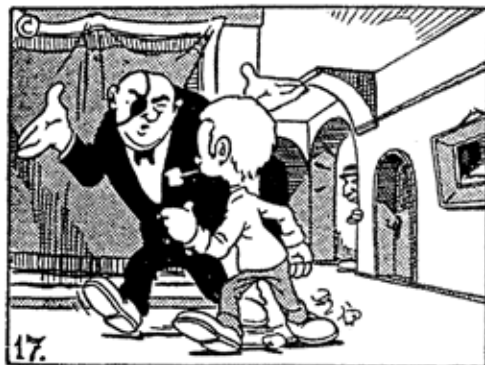
'Dat weet ik niet,' antwoordde Freek Frek stug. 'Daar weet ik geen fluit van. Eerlijk niet, heus!'

'Dan kan ik je ook geen kist met echte gouden munten geven,' zei Ootje Teur schouderophalend.

'Wat zei je?' vroeg Freek Frek met glinsterende ogen. 'Hoorde ik je zeggen. Een hele kist vol met... Wacht even, dan zal ik je laten zien wat er aan de hand is!'

Een draak in een kelder

17.

17. TOEN Ootje Teur Freek Frek een kist met gouden munten had beloofd, was Freek plotseling heel voorkomend geworden. Hij nam Ootje Teur mee de kale kamer uit, een trap af en nog een trap af en daarna nog een trap af.

'Kijk es,' vertelde hij intussen. 'Het zit zo. In de kelder van dit oude kasteel zit een draak opgesloten. Dat zou je niet geloven, hè? Maar het is echt waar. Die draak zit hier al driehonderd jaar en nog wel een poosje. Maar die draak is vroeger tovenaars geweest, die zich op een kwaai dag in een draak veranderde, omdat hij de vader van mijn baas niet mocht. Hij wilde hem wel eens opeten, begrijp je?'

Ze waren intussen in de keldergewelven aangeland en Freek Frek wees Ootje Teur de deur aan, die van erg stevig hout was gemaakt en bovendien nog was voorzien van ijzerbeslag.

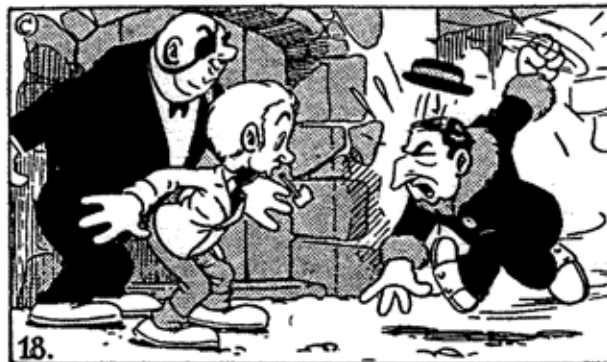
'En hier zit die draak nu achter,' vervolgde Freek Frek ernstig. 'Op een dag hebben mijn baas en ik hem gevangen en in de diepste kelder opgesloten, die we maar konden vinden....'

Ootje Teur had er geen erg in gehad, dat ze gevolgd werden, door Baron van Quaat tot Ergher, die het hele gesprek afluisterde.

'Goed werk!' mompelde de Baron zachtjes. 'Dat had ik niet achter je gezocht Freek Frek!'

Een ferme pats in het gelaat

18.

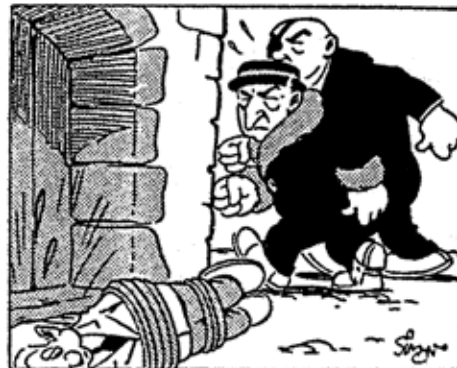
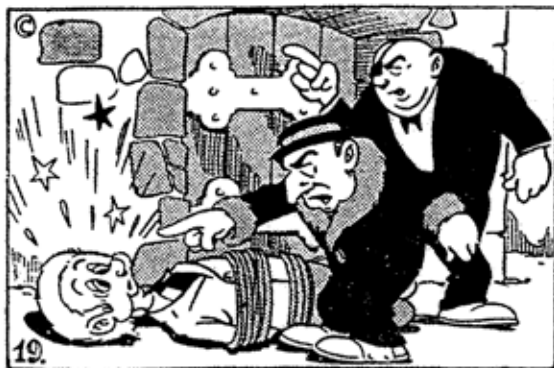

18. TJA, dat was jammer, dat Ootje Teur niet had gemerkt dat ze gevolgd werden. Als hij beter had opgelet zou dit verhaal misschien wel heel anders zijn afgelopen. Maar ja, hij kreeg er nu eenmaal geen erg in. Hij stond nog na te denken over het verhaal van de draak, dat Freek Frek hem verteld had, toen plotseling Baron van Quaast tot Ergher om de hoek vandaan gestormd kwam. 'Aha, mannetje!' brulde hij met zijn armen zwaaiend, 'Dat hebbende ik nu eens gezien, dat hij hier voor spion spelende! Dat kunnende ik helemaal niet hebbende,

vrindje! Ik zullende jou een ferme pats in het gelaat gevendel!' Hij voegde de daad maar meteen bij de woorden en verkocht Ootje Teur, die zich niet zo gauw kon verdedigen, zo'n knallende kaakslag, dat deze een handvol sterren zag en het gevoel kreeg, dat zijn tanden vier aan vier door de kelder dribbelden. 'Tjonge, die kwam van goeden huize!' prees Freek Frek, die vol bewondering dit kunstwerk had gadeslagen. 'Dat ken je goed baas! Je bent wel een klein manneje, maar knokke ken je! Me krompelementen!'

Rust zacht

19.

19. NU, Ootje Teur had weinig meer te vertellen na de klap, die hij van de Baron had gekregen. Hij ging steeds meer sterren zien, steeds meer, tot alles plotseling duister werd om hem heen. Hij merkte nog vaag, dat hij met een lang touw werd vastgebonden en toen hij even later bijkwam, ontdekte hij, dat Baron van Quaat tot Ergher tegen hem stond te schetteren. 'Dit zijnde je verdiende loon, ventje!' schreeuwde de Baron. 'Je bennende nieuwsgierig geweest en dat haddende je niet moeten doen!'

'Zo worde pottekijkers gestraft!' deed Freek Frek een duit in het zakje.

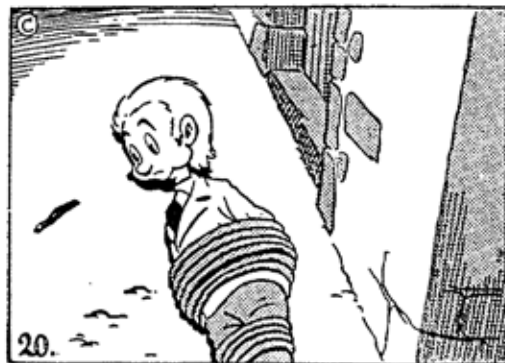
'Vannacht om twaalf uur moetende gij sterven' deelde Baron van Quaat hierna mede. 'Ik zullende intussen een aardige manier te bedenken om het vonnis te voltrekkende! Goeden-dag!'

'Rust zacht' zei Freek Frek en samen verlieten ze onze arme, weerloze, letterlijk aan handen en voeten gebonden schrijver, die, nadat hij zijn lot vernomen had, in een diepe slaap viel....

Ootje Teur - Het Betoverde Kasteel

Houtskool!

20.

20. TOEN Ootje Teur weer bijkwam, kon hij niets vrolijks in zijn lot ontdekken. Hij probeerde eerst, of hij zich niet van zijn banden kon bevrijden, maar daar bleek geen kijk op te zijn. De Baron en zijn bediende hadden geen halve maatregelen genomen en Ootje Teur kreeg na een kwartier wringen en rukken aan de knellende touwen, sterk de indruk, dat dit vakwerk geweest was.

'Och, och,' zuchtte hij. 'Allemaal de schuld van die ellendige tekeningen!'

Toen zag hij een pijpje houtskool liggen. Hoe het daar kwam, wist hij niet, maar het lag er. 'Zeker uit mijn broekzak gerold....' meende Ootje Teur en stak er zijn tong tegen uit. 'Ik wou, dat ik er nooit aan begonnen was!' zei hij met een mistroostig gezicht. Maar toen klaarde het meteen op.

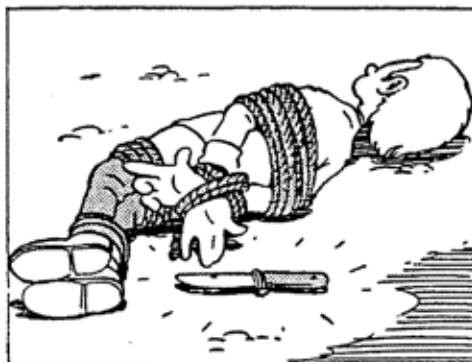
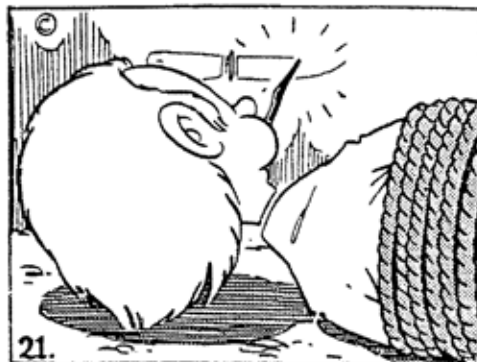
'Wacht eens even!' riep hij zachtjes. 'Datzelfde stuk houtskool zou nog wel eens mijn redding kunnen betekenen.'

Hij rolde er zich zo goed en zo kwaad als het ging heen en wurmde net zo lang tot het pijpje tussen de tanden had....

Ootje Teur - Het Betoverde Kasteel

Het plannetje werkt

21.

21. JA, dat was een aardig plannetje, dat Ootje Teur daar even verzonnen had. Hij draaide en wurmde net zo lang, tot hij vlak bij de muur lag en begon toen met het stuk houtskool, dat hij tussen de tanden hield, moeizaam te tekenen. Nu, jullie zien natuurlijk wel, wat dat worden moet! Een mes, juist. Het was lang niet eenvoudig, dat kan ik je verzekeren! Probeer het zelf maar eens.

Maar, om een lange vertelling kort te maken, toen het mes klaar was, viel het kletterend van de muur op de grond. Ootje

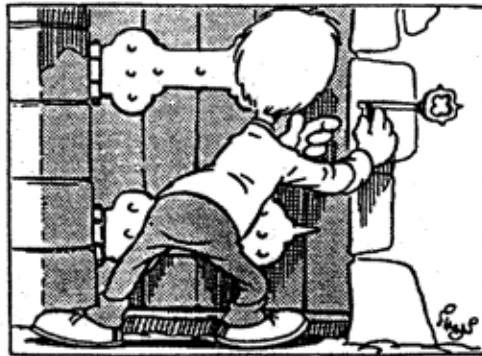
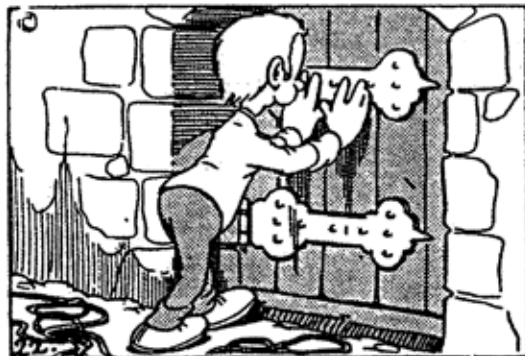
Teur draaide zich ongemakkelijk om en schoof net zo lang heen en weer, tot hij het kon pakken met zijn vingers. En je begrijpt wel, wat de bedoeling was. Ootje Teur begon langzaam maar zeker met dat mes, -dat heel scherp was- de touwen, die hem gebonden hielden, door te snijden.

'Het is jammer, dat ik zo'n vieze houtskoolsmaak in mijn mond heb,' zei Ootje Teur zachtjes tegen zichzelf, 'anders had ik nu beslist plezier in het leven!'

Na een half uur werken waren de touwen doorgesneden.

Wat is er achter de deur?

22.

22. NU was Ootje Teur dus weer een vrij man. Hij stond op, rekte zich eens lekker uit en zuchtte behaaglijk. 'Wat nu?' zei hij toen. 'Nu ben ik eigenlijk nog net zo ver. Nu weet ik nòg niet, wat er in dit kasteel aan de hand is.... Wacht, ik zal eerst eens achter deze deur kijken. Van die draak waarvan Freek Frek vertelde, geloof ik geen zier.... Maar, dat er iets is, geloof ik zeker....'

Hij duwde tegen de zware, met ijzer beslagen deur, maar die week geen millimeter.

'Tja, dat is lastiger!' meende Ootje Teur. 'Als-ie potdicht zit,

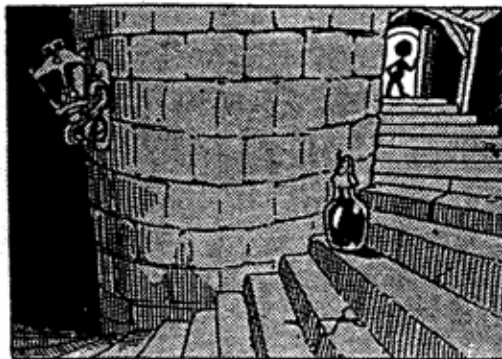
dan valt er niet veel te zien.... Toch wil ik weten, wat achter deze deur is! Maar hoe??'

Toen kreeg hij weer een helder idee. Hij greep de rest van het stuk houtskool, keek eens goed naar het sleutelgat en maakte snel een schetsje van een flinke, stevige sleutel.

'Ik hoop, dat-ie past' dacht Ootje Teur, 'maar het zal wel, want er zijn al zulke vreemde dingen gebeurd hier, dat het me zou tegenvallen, als ie niet paste.'

Een wenteltrap en een duistere gang

23.

23. EN ja! Toen de sleutel klaar was en van de muur gekomen, stak Ootje Teur hem in het slot, dat inderdaad direct opening. Hij duwde tegen de deur, die nu direct zonder piepen of knarsen week en hij keek in een donkere kille ruimte.

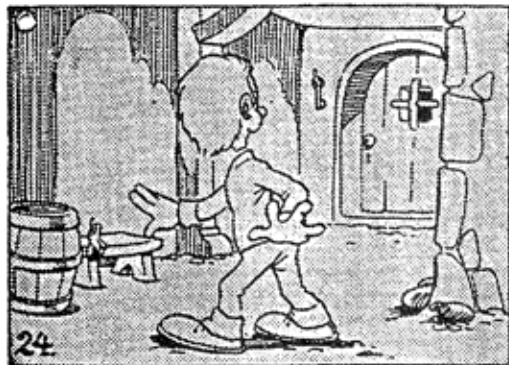
'Huh,' griezeldde Ootje Teur. 'Dit is echt een hol, waar ratten en spinnen wonen.... Wat zou hier zijn?'

Ootje Teurs ogen begonnen nu langzamerhand aan het duister te wennen en hij zag een neerwaarts gaande wenteltrap, die wel om het fundament van een toren leek te zijn gebouwd. Er brandde geen enkel licht en het rook er muf en akelig.

'Ohe' zei Ootje Teur. 'Een wenteltrap! Een trap uit een griezelverhaal. Daar moet ik meer van weten!' Hij sloot de deur weer af aan de binnenkant en daalde voorzichtig, tree na tree, de stenen trap af. Hoewel hij bijna geen geluid maakte klonken zijn voetstappen erg hol en als hij zuchtte, leek de echo ervan haast wel op het puffen van een locomotief. De trap telde honderdzevenendertig treden en hield dan op. Nog steeds ingespanssen luisterend, met de hand als een schelp om het oor gelegd, sloop Ootje Teur verder, een duistere gang in....

Een flinke vent is niet bang

24.

24. HET was maar een kort gangetje, waar Ootje Teur nu in terecht gekomen was, maar het rook er zo mogelijk nog muffler dan op de wenteltrap. De stenen muren waren vochtig en er groeide mos in de voegen tussen de grote, onregelmatige stenen.

'Vrolijk is het hier niet,' dacht Ootje Teur, die bedachtzaam verder sloop. 'Als hier die draak woont, zal-ie het wel niet erg naar zijn zin hebben.'

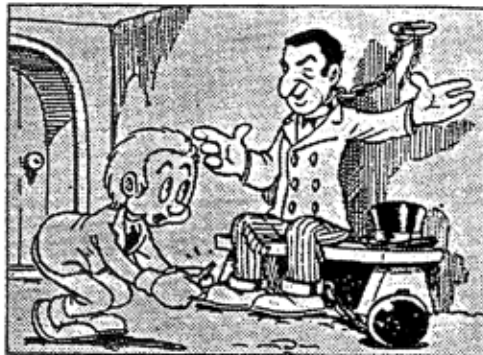
Maar toen hoorde Ootje Teur een geluid. Hij was langs een heel kort zijgangetje gekomen, aan het eind waarvan zich een poortvormige deur bevond, waarin een klein getralied kijkgat

was gemaakt. En Ootje Teur dacht, dat hij een geluid van een rammelende ketting hoorde.....

'De sleutel hangt er naast' aarzelde Ootje Teur met bonzend hart. 'Zou ik....? Natuurlijk zou ik! Een flinke vent is niet bang!' Hij greep resoluut de sleutel van de haak en draaide hem in het slot om, dat geen geluid maakte. Centimeter na centimeter opende hij de deur, beducht voor alle monsters die er uit mochten springen. Er gebeurde echter helemaal niet.... Hij stad voorzichtig zijn hoofd om de hoek van de stevige poort en wat hij daarachter ontwaarde, deed hem driemaal achtereen snel slikken van ontzetting.

De échte kasteel-eigenaar!

25.

25. Het was geen wonder dat Ootje Teur geschrokken was van wat hij achter de poort had ontdekt. Op een laag bankje, dat dicht tegen de muur was geschoven zat een man. Om zijn hals was een zware ijzeren band bevestigd, die met een ketting was verbonden, die aan een stevige ring in de muur was vastgemaakt. Aan zijn enkels had hij ook twee ringen met kettingen waaraan grote ijzeren ballen zaten, die per stuk zeker vijftien kilo wogen.

"Goeden" zei de man. "Ik weet namelijk niet, of het morgen, middag of avond is, daarom zeg ik alleen nog maar "Goeden". Wat drijft u naar dit ongezellige oord?"

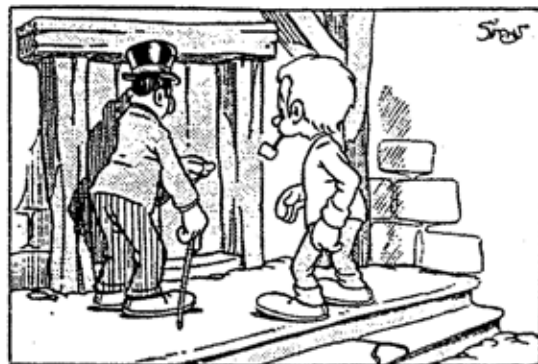
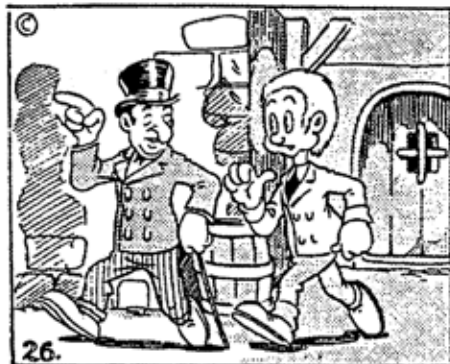
"Ik... wie bent u?" vroeg Ootje Teur onthutst.

"Ik ben Baron van Ghoet tot Bee 't Her," antwoordde de man. "De eigenaar van dit kasteel. Men heeft mij op een kwade dag overvallen en in deze kerker gesloten. Waarom weet ik niet, want ik had naar mijn weten niets op de kerfstok. Als u mij nu even dat sleuteltje aangeeft, waar ik zelf niet bij kan, dan kan ik mij bevrijden en dan kunnen wij op een wat comfortabeler wijze de conversatie voortzetten."

Ootje Teur gaf hem het sleuteltje, waarop de Baron zich ontdoed van de ringen en kettingen en hilde van blijdschap.

Baron Ghoet wil ontsnappen

26.

26. TOEN de Baron Van Ghoet tot Bee 't Her zich eenmaal bevrijd had, werd hij zeer actief. "We moeten zorgen, dat we hier weg komen," zei hij. "Ik moet zorgen dat de mensen die dit gedaan hebben, hun gerechte straf krijgen."

"Dat zou ik ook zeggen!" zei Ootje Teur, die een beetje stil was geworden van deze onverwachte wending. "Ik ben van dié kant gekomen," vertelde hij, toen de Baron rechtsaf ging.

"Maar wij gaan nu zó!" lachte de edelman. "Ik ken het kasteel op mijn duimpje en ik weet precies waar ik heen moet. Volg mij maar."

Ootje Teur liep achter de Baron aan, die een lange gang doorwandelde, een trap opging, tot ze bij een laag houten poortje kwamen. Het rook hier helemaal niet muf en ook de muren waren droger en schoner.

"Waar zijn we nu?" vroeg Ootje Teur.

"Dit is een tuinpoort," legde Baron Van Ghoet tot Bee 't Her uit. "We bevinden ons nu aan de achterzijde van het kasteel. Hierachter ligt een klein stuk bostuin, waardoor het eenvoudig is te ontsnappen.

"Gaat u dan vluchten?" riep Ootje Teur verbaasd uit.

Baron Ghoet verdwijnt

27.

27 "VLUCHTEN is het woord niet jongeman," antwoordde Baron van Ghoet tot Bee 't Her. "Ik ga zo snel als ik kan de politie waarschuwen en het zou mij een groot genoegen doen indien jij hier bleef en zorgde dat de boeven niet ontsnapten. Tot ziens vriendelijke bevrijder!"

Na deze woorden drukte de Baron zich de hoge hoed diep in de ogen en sloop weg, in de richting van de plaats, waar Ootje Teur een muur vermoedde. Hij was al gauw tussen de dikke bomen en het struikgewas verdwenen.

"Zou dat het geheim zijn van dit kasteel?" vroeg Ootje Teur

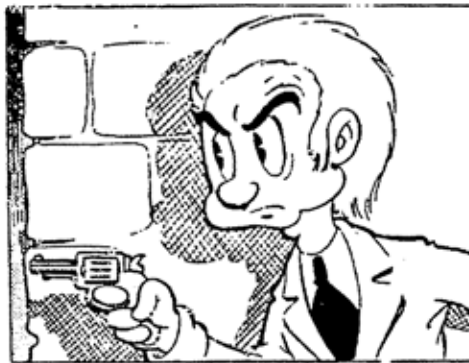
zich af. Een echte Baron opgesloten in een kerker van zijn eigen kasteel.... Maar hoe komt het nu dat al die tekeningen levend worden? Ik snap er nog niet veel van.... ik hoor iets.... Er sloeg ergens een deur toe... Even voorzichtig kijken..."

Ootje Teur sloop naar de hoek en keek omzichtig tussen de muur en een half vergane regenpijp door.

"Als dat die andere Baron Van Quaat tot Ergher niet is!" mompelde hij. "Die moet ik onschadelijk zien te maken, want die heb ik nooit vertrouwd....!"

Baron Quaat doet een luchtsprong

28.

28. JA, het was Baron van Quaat tot Ergher, die daar boos in zichzelf mompelend om de hoek van de bijkeuken verscheen.

"Ik hoorde duidelijk de tuinpoort dichtslaan!" hoorde Ootje Teur hem mopperend zeggen. "Die sukkel van een Frek Frek heeft hem natuurlijk weer niet goed op slot gedaan... Ik zal die vent eens leren!" Hij naderde snel en Ootje Teur wist niet, hoe hij het aan zou leggen om hem met een redelijke kans van slagen aan te vallen.

"Wacht," dacht hij dan plotseling. Hij greep weer het stuk houtskool en begon als een razende te tekenen. Enfin, jullie

zien wel wat het moet worden. Vlak voordat de Baron Ootje Teur genaderd was, was ook de tekening klaar en nam Ootje Teur het ding van de muur. Het was een zware kaliber revolver!" Als ie nu maar geladen is" verzuchtte Ootje Teur, "want dat heb ik er niet bij getekend...."

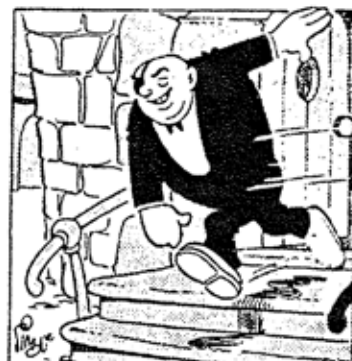
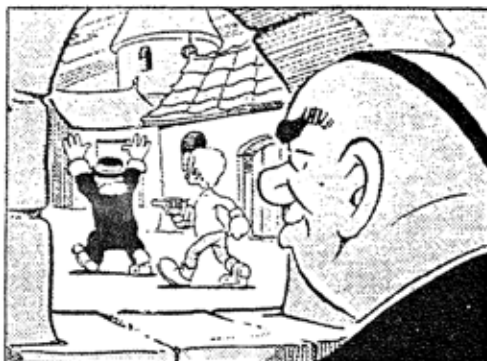
Nu stapte Baron van Quaat tot Ergher de hoek om.

"Handen omhoog!! en geen woord zeggen!" siste Ootje Teur. De Baron deed een luchtsprong van angst en schrik en stak meteen gehoorzaam de handen in de lucht....

Ootje Teur - Het Betoverde Kasteel

Freek heeft alles gezien

29.

29. "Loop voor me uit en doe precies wat ik zeg!" zei Ootje Teur zachtjes maar dringend. "Loop naar de garage en zeg geen woord!"

De Baron liep met de handen nog steeds hemelwaarts geheven voor Ootje Teur uit, maar het zwijgen viel hem blijkbaar zwaar. "Heus meneer," zei hij op een huilerige toon. "het zijnde mijn schuld niet! Het komende allemaal door die akelige bediende van mij. Die Freek Frek weet u wel?"

"Houd je mond!" beet Ootje Teur hem toe.

"Ik zullende u alles geven wat ik heb, als u me weer latende gaan," sprak Baron van Quaast tot Ergher nog huileriger.

"Alles!"

"Geen sprake van," besliste Ootje Teur. "Mond dicht en naar de garage. We gaan naar de politie met jou!"

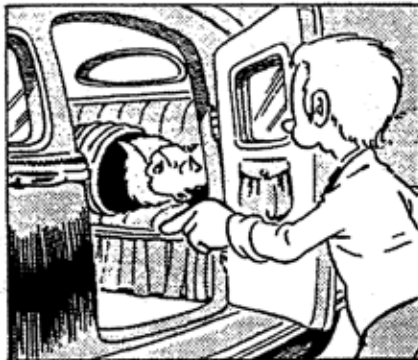
"Nee meneer!!" riep de Baron angstig. "Niet de politie alstublieft! Nee! Nee!"

Intussen had Freek Frek alles gezien. Hij stond achter een boogvenster en grijnsde gemeen. "Zo gaat het goed!" gromde hij. "Nu is alles voor mij. Van dat tweetal zal ik geen last meer hebben. Ik zal ze wel even uit de wereld helpen!"

Nog steeds grijnzend holde hij de kamer uit en verliet het kasteel door de hoofdpoort.

Ootje stuift weg

30.

30. Toen Ootje Teur Baron van Quaat tot Ergher naar de garage had laten lopen, liet hij hem de deur openen en weer aan de binnenzijde sluiten.

"Geef me een lang stuk dik touw," beval Ootje Teur. De Baron kon, onder de bedreiging van Ootje Teurs revolver niet anders doen dan gehoorzamen en moest lijdzaam toezien hoe de schrijver hem haast helemaal stevig in het touw wikkelde, zodat hij geen vin meer verroeren kon. Daarna pakte Ootje Teur hem op, opende het portier van de dure auto die daar stond en legde de Baron netjes op de achterbank.

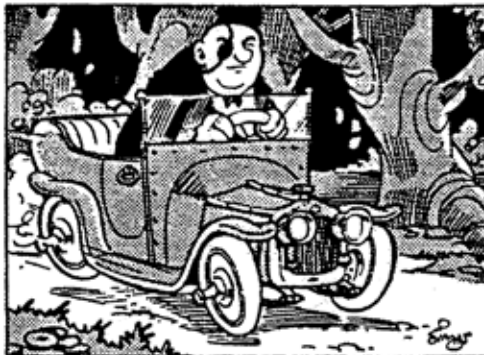
"Zie zo," zei Ootje Teur voldaan. "Nu gaan we eerst jou naar de politie brengen en dan komen we straks terug om Freek Frek in te rekenen!"

Hij lette niet meer op het gejammer van de Baron, die nog maar steeds de schuld aan Freek Frek gaf, maar sloot het portier goed af. Hij rolde de garagedeur open en klom achter het stuur. Hij startte de motor, reed de auto naar buiten, keerde en stook weg in de richting van de buitenpoort.

Freek Frek stond om de hoek van een bijgebouw in de schaduw en grijnsde nog steeds....

Een vliegtuigmotor in een museumstuk

31.

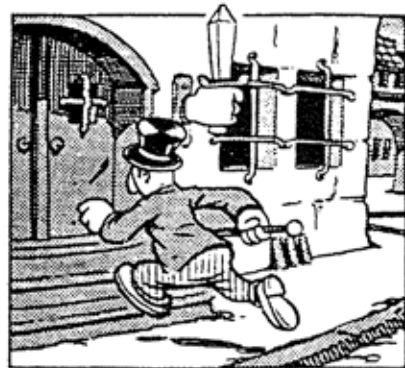
31. TOEN de mooie glanzende auto, met Ootje Teur aan het stuur en Baron Van Quaat tot Ergher gebonden op de achterbank, uit het gezicht verdwenen was holde Freek Frek, die, zoals we gezien hebben, alles had staan afloeren, de bostuin in. "Nou zalle we die twee stumpers es effe lere!" grinnikte hij intussen. "Me baas zal ik aflere om al de poet in ze eigen zak te steke en de schuld op mijn te schuiven en die artist zal ik voorgoed geneze van ze nieuwsgierigheid." Hij snelde een smal bospad af tot hij bij een kleine open plek kwam, waar, tussen wat opgaand-struikgewas een auto verscholen stond.

"Nou zalle ze wat zien watte ze nog nooit gezien hebben!" grinslachte Freek Frek. Hij klom in het zeer aftandse vehikel, startte de motor die een brullend lawaai maakte, gaf gas en reed met een ruk weg. "Haha! bulde Freek Frek boven het lawaai van de motor uit. "Dat kunnen ze rustig an Freekie overlate! Om een vliegtuigmotor in een museumstuk te montere!" Nu, hoewel het model van de wagen reeds jaren uit de mode en in onbruik geraakt was reed het karretje met een enorme snelheid zodat het niet lang duurde tot Freek Frek de auto van de Baron in zicht kreeg.

Ootje Teur - Het Betoverde Kasteel

Deze Baron kan hard lopen

32.

32. Zo, nu moeten we ons eerst eens even weer met Baron van Ghoet tot Bee 't Her gaan bemoeien, want die hoort er tenslotte ook bij. Of, nog beter: Om hem draait het eigenlijk helemaal, het hele verhaal, want.... Maar laten we nu geen dingen verklappen die nog niet aan de orde zijn.

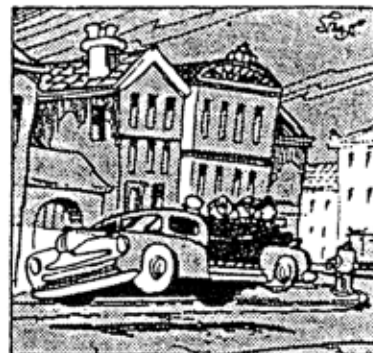
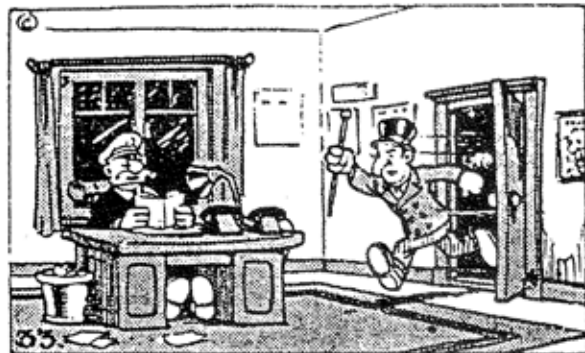
Baron Van Ghoet tot Bee 't Her dan was de bostuin doorgeslopen, was door een poortje aan de andere zijde van de kasteelmuur beland en had het op een hollen gezet. Nu weet ik

niet of Baronnen over het algemeen hard kunnen lopen, maar deze kon het in ieder geval wel. Hij holde een half uur aan één stuk en kwam toen in de naburige stad aan.

"Dat is me een karwei," hijgde de Baron. "Ik ben het lopen helemaal verleerd! Vroeger liep ik vier uur hard aan één stuk en dan ging ik, om uit te rusten, een avondje dansen, maar nu ben ik al buiten adem van dit halfuurtje!" Hij rende, zodra hij in de stad was, dadelijk naar het politiebureau en stormde binnen.

Daar moesten ze de politie op af sturen!

33.

33. COMMISSARIS Hop Sakee was een belezene man. Hij deed niets liever – en vaak ook niets meer, dan rustig in zijn bureaustoel zitten en het ene boek na het andere verslinden. Zo ook nu. En het kwam hem dan ook helemaal niet gelegen dat Baron Van Ghoet tot 'Bee 't Her zo maar ongevraagd zijn vertrek kwam binnenwervelen.

"Hallo, commissaris Hop Sakee!" hijgde de Baron. "Leg dat boek weg en kom mee naar mijn kasteel!"

"Geen tijd", antwoordde de politiechef. "Ik ben juist aan een hoogst wetenschappelijk werk over de misdaad bezig en ik kan dat heus niet laten rusten voor kasteelbezoek... Bovendien heb ik dienst en dan mag ik toch niets drinken."

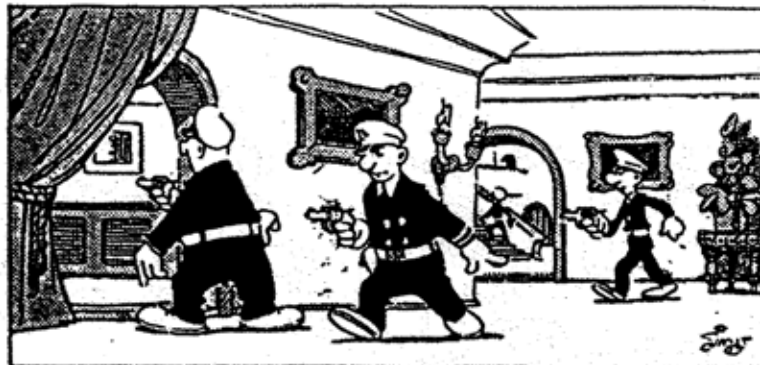
"Maar het *is* dienst!!" riep Baron van Ghoet tot Bee 't Her verklarend. "Er zijn een paar schurken in mijn kasteel die het hele landgoed hebben overmeesterd en mij ik weet niet hoe lang in een kerker hebben gestopt!"

"Bah, wat lelijk!" zei Hop Sakee, "Daar moesten ze de politie op af sturen! Foei... Foei..."

Maar toen de Baron eindelijk alles had verteld, stookte er binnen vijf minuten een met agenten volgeladen overvalwagen door de slapende straten van de stille stad, op weg naar het kasteel van de Baron van Ghoet tot Bee 't Her.

Geen snoodaards te bekennen

34.

34. NU, de politieauto deed er niet zo lang over als de Baron, die het hele stuk had moeten lopen. Enkele minuten later stopte de wagen voor de hoofdpoot met gierende remmen, de agenten, die tot de tanden gewapend waren, sprongen er af en gingen onder leiding van commissaris Hop Sakee het kasteel binnen op zoek naar de snoodaards die Baron Van Ghoet tot Bee 't Her in de kerker hadden gegoooid.

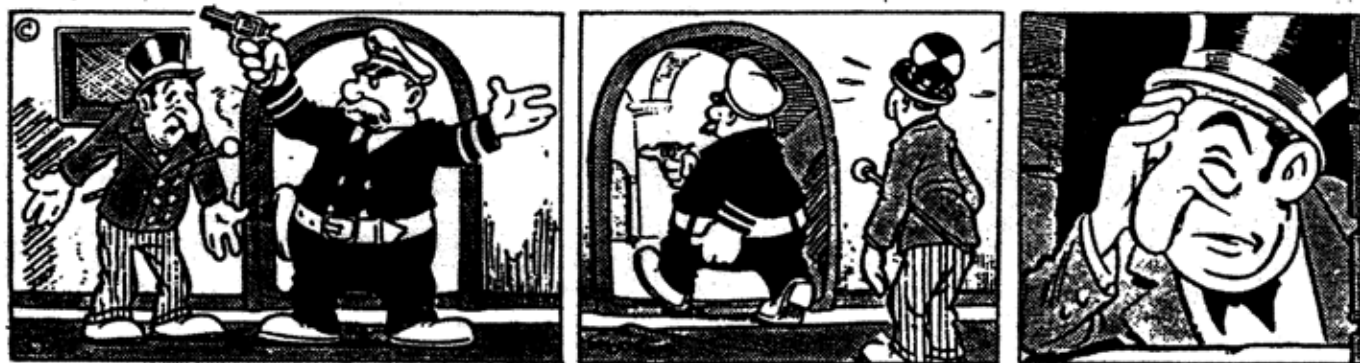
Maar ja, die waren er natuurlijk niet. Jullie weten nog wel, dat Ootje Teur Baron van Quaat tot Ergher gevangen had genomen en dat hij hem naar de politie was gaan brengen. En dat

Freek Frek, die dat gezien had, hen in zijn eigen auto was gevolgd met het een of andere snode plan in gedachten.

De agenten van commissaris Hop Sakee zochten dus wel grondig – want ze lieten geen plekje onbekeken – maar ook vergeefs, zodat het ze na een uur allemaal danig begon te vervelen. Ze liepen maar zo'n beetje rond, omdat ze natuurlijk niet met goed fatsoen konden gaan zitten en schoten af en toe een kogel door een leeg vertrek, omdat er zo'n leuke echo uitkwam. Maar Hop Sakee werd natuurlijk kwaad, dat begrijp je.

Een nette bekeuring voor vals alarm

35.

35. JA, commissaris Hop Sakee was erg boos geworden. Hij had Baron van Ghoet tot Bee 't Her bij zich laten roepen en begon lelijk tegen hem uit te pakken.

'Wat moest dat nu betekenen?' bulderde hij met een van opwinding trillende snor. 'U haalt me daar de hele politiemacht van Dertienbergen uit zijn bed om een paar boeven te vangen, die zo maar voor het grijpen zouden zijn en als we hier komen is er geen mens te zien! Wat moet dat?! Geef antwoord!'

Ja, daar wist Baron Van Ghoet tot Bee 't Her ook maar weinig op te zeggen. Hij mompelde maar zo'n beetje dat het hem speet en zo, maar daar wou de commissaris niet aan. 'Ik zal u leren!' riep hij zich boos omdraaiend. 'Om een politieambtenaar

in functie van zijn uitoefening.... eh... nou ja. In ieder geval blijf ik nog even in de buurt. Als ik over een half uur nog geen boeven heb kunnen vangen, gaan we weer naar huis. Maar dan kom ik u eerst eens even een nette bekeuring geven!

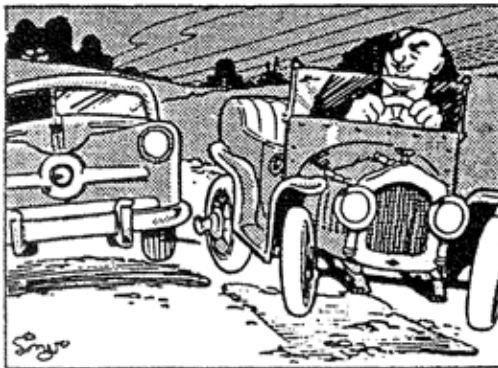
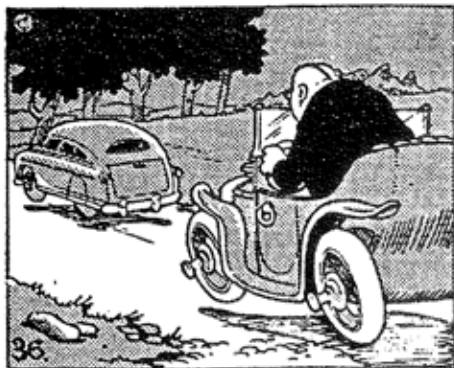
Wegens het uitoefenen van een ambtenaar in functie van vals alarm. Basta!'

En Hop Sakee verdween, strijdlustig met zijn pistool zwaaiend en de Baron ontmoedigend achterlatend.

'Ook dat nog,' zuchtte hij. 'Nu ook nog ruzie met de politie! Het leven van een echte Baron gaat niet over rozen!'

Een lelijk plan

36.

36. DE commissaris was dus kwaad weggelopen, terwijl hij Baron Van Ghoet tot Bee 't Her vertwijfeld had achtergelaten. En ja, waar wàren de andere Baron en Ootje Teur en Freek Frek gebleven? Het is de moeite waard om eens even te gaan kijken, wat er met dit drietal verder gebeurde. -

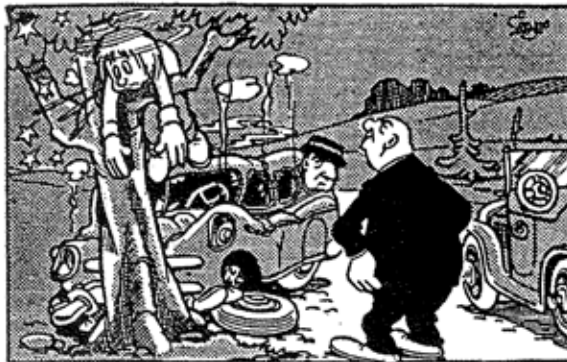
Freek Frek had dus zijn heel oude auto'tje tussen de struiken vandaan gehaald en had een achtervolging ingezet tegen Ootje Teur, die Baron van Quaat tot Ergher had ontvoerd in de mooie, nieuwe wagen, die waarschijnlijk aan Baron Van Ghoet tot Bee 't Her toebehoorde. Freek Frek zat nog steeds grijnzend achter het stuur van zijn rammelend verhikel en drukte op het

gaspedaal zo hard hij kon. 'Nou vriend,' mompelde hij tussen zijn slechte tanden door 'nou ga je d'r an!'

In de verte liep namelijk een weg waar vijf hele dikke bomen langs groeiden en in Freek Freks troebele brein was een lelijk plan ontstaan. Hij gaf nog meer gas, passeerde de nieuwe auto met Ootje Teur aan het stuur en maakte toen een bocht naar rechts. Ootje Teur, die het rammelende voertuig plotseling naast zich zag opduiken moest ook naar rechts uitwijken omdat hij anders in botsing gekomen zou zijn. Hij werd helemaal van de weg afgedrukt en zag een van de dikke bomen recht op zich afkomen....

De boom geeft niet mee

37.

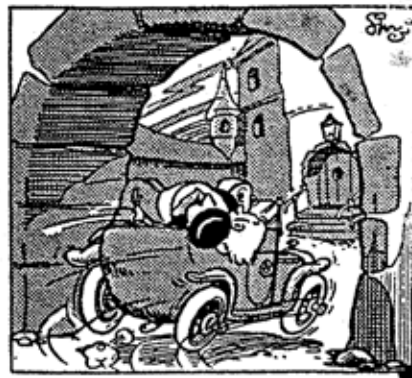

37. WEL, wat er nu gebeurde is niet moeilijk te raden. Ootje Teur probeerde nog uit alle macht te remmen, maar toen was het juist te laat. De mooie nieuwe baronnenauto vloog met een klap en een bons tegen de dikke, solide boom op, terwijl Freek Frek met zijn aftands vervoermiddel rustig verder reed. De baronnen-wagen ging helemaal stuk, dat is te-begrijpen. Er zaten overal deuken in, de ruiten lagen in scherven op de grond, een van de voorwielen was van de as gebroken en uit de motor stegen allerlei onwelriekende dampen op. Ootje Teur was

dwars door de voorruit geslingerd en hing nu als een nat hemd in een boom en Baron van Quaat tot Ergher, die zich niet kon verroeren, omdat hij gebonden was, keek met een lodderig gezicht door een achterrait, dat ook aan gruzels was. Freek Frek had inmiddels zijn wagen gekeerd en was uitgestapt, om het tafereel met welbehagen te bekijken. 'Zo, vrienden,' sprak hij, 'dat zat jullie niet glad hè? Daar had je naast de ouwe Freek Frek gerekend! Maar ik zal jullie wel effe lere!'

Nu is Freek Frek de baas

38.

38. FREEK FREK, die nog steeds grijnsde, omdat hij hem dit zo fraai geleverd had, laadde zijn beide slachtoffers van de botsing in zijn eigen wagen en bond voor de zekerheid Ootje Teurs handen en voeten aan elkaar vast.

'Dat is dat.' zei hij vrolijk, terwijl hij instapte en wegreed. 'Nou is Freek Frek de baas. Nou heb Freek Frek de lakes voor het uitdele! De Baron zit in de gevangenis en hier heb ik de twee andere jonges, die d'r wat van af wete... Alles is nou voor mijn!'

Hij was zo goed gemutst, dat hij nog een luidruchtig lied inzette, dan galmde over de verlaten weg. Het was geen mooi lied, zodat we hier de tekst niet zullen weergeven. Zeker was, dat de weg, die Freek Frek af te leggen had er gezellig door bekort werd. Na een halfuurtje had hij het kasteel weer bereikt en snelde ratelend en knetterend onder de oude poort door die naar de binnenplaats leidde.

Baron Ghoet hoort een vliegtuig

39.

39. DE èchte Baron - die van Ghoet tot Bee 't Her heette - had intussen ontgoocheld zijn kasteel verlaten en was, peinzend over het ongeluk, dat een mens vervolgen kan, op een afgezaagde boomstam gaan zitten zuchten.

'Treurig!' mompelde hij, 'diep treurig!'

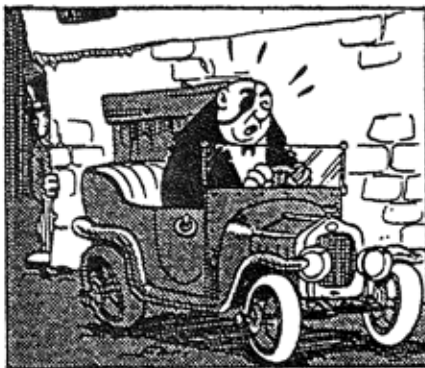
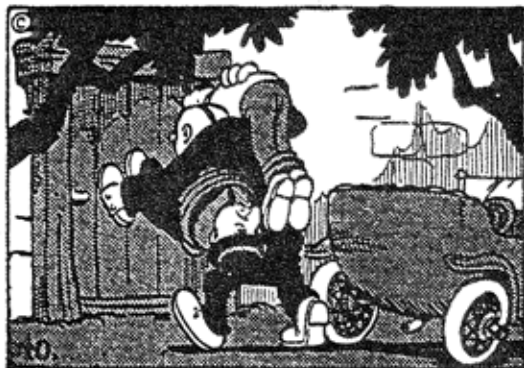
Eerst word ik door mijn eigen personeel gevangen genomen en in boeien gekluisterd en als ik dan de politie ga roepen, word ik nog kwaad aangekeken ook.... En die Ootje Teur die me zou helpen zie ik ook nergens meer... Het is...' Maar toen hield de

Baron plotseling op. Hij opende zijn ogen wijd en hield de adem in. 'Ik hoor wat...' fluisterde hij dan. 'Het lijkt wel het geluid van een vliegtuig. Wat moet hier nu weer een vliegmaschine? Nee, het is een autoll En hij komt hierheen!'

Hij sprong op en verschool zich snel achter een dikke eik, die daar in de buurt stond. En dat was maar goed ook, want een minuut later stooft Freek Frek voorbij, met zijn twee gevangenen achter in het wrakke voertuig....

Redding voor Ootje

40.

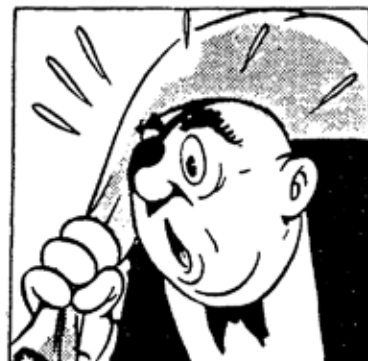
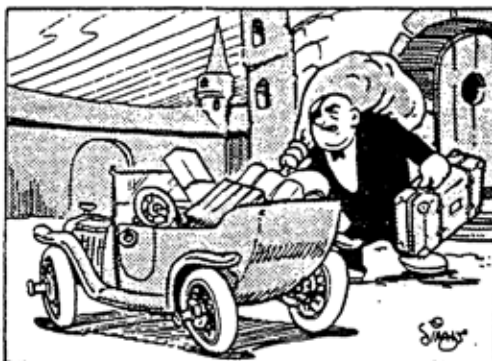

JA, het was Freek Fek, die voorbij gekomen was. Hij reed nog een stukje door - met de ogen gevolgd door Baron Van Quoet tot Bee 't Her - en stopte voor het tuinpoortje, waardoor de Baron en Ootje Teur een uur of wat geleden ontsnapt waren. Hij stapte uit, nam Ootje Teur op zijn-schouder, Baron van Quoet tot Erger onder zijn arm en ging het tuinpoortje binnen. Baron Van Quoet tot Bee 't Her zag hem binnengaan en enkele minuten later weer alleen tevoorschijn komen. Hij keek nu echter zeer ontdaan en stapte verschrikt mompelend in zijn wagentje.

'De Baron is verdwenen!' hoorde Baron Van Quoet tot Bee 't Her hem zeggen. 'Die is natuurlijk naar de pelisiel Nou mot ik make, dat ik wegkom, want anders heb ik nog niks.' Hij reed weg, nog steeds erg geschrokken kijkend. Nu, de Baron stond hem om een hoekje af te gluren, waar Ootje Teur precies zat vastgebonden als hijzelf een uur of wat geleden. Baron Van Quoet tot Erger zat in een hoekje, nog steeds in de touwen gedraaid. 'Hallo' zei Baron Van Quoet tot Bee 't Her, met zijn hand wuivend. 'Ik kom je er atweer uit-haeren!'

Een akelige gil

41.

41. 'LUISTER' sprak Baron Van Ghoet tot Bee 't Her, terwijl hij onderwijzend zijn wijsvinger opstak. 'Ik heb een best plan om alles tot een goed einde te brengen. Maar dan moet je precies doen wat ik zeg.'

'Dat is afgesproken' zei Ootje Teur.

'Nu, heb je een stuk houtskool bij je? Prachtig. Dan teken je....' Maar daar zullen we ons verder niet in verdiepen, want dan is de aardigheid er af. Laten we eens, om de tijd te korten, gaan zien, wat Freek Frek in die zelfde tijd uitvoerde. Jullie weten nog wel, dat deze heer onthutst was weggereden, toen hij ontdekt had, dat de echte Baron verdwenen was. Hij had gemompeld: 'nou mot ik make dat ik wegkom' en dat was hij

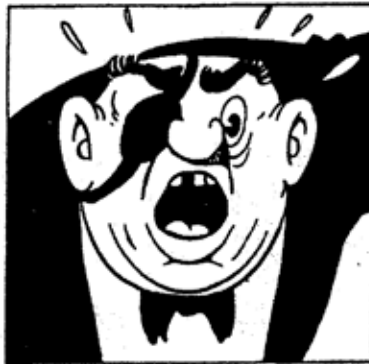
nu juist aan het doen. Hij wilde echter niet met lege handen weggaan en zodoende was hij zijn auto aan het volladen met allerlei aardige kleinigheden, zoals het tafelzilver, de juwelen en kunstvoorwerpen van Baron Van Ghoet tot Bee 't Her.

'Ze zalle mijn niet hebben!' siste Freek Frek met een scheve mond, 'asse ze Freek Frek te pakke wille neme, dan zalle we vroeger op motte staan.... Freek Frek is iemand, die bang is voor nie...' Maar daar hield hij plotseling op. Zijn ene oog werd zo groot als een theeschotelkje en hij liet van schrik een lading dure dingen uit zijn trillende handen vallen.

'D-d-d-d-d...' stotterde hij eerst en stiet daarna een akelige gil uit....

Rrrimmels, rrrammels!

42.

42. WEL, het was Freek Frek niet kwalijk te nemen, dat hij een gil uitstootte. Van achter de auto doken namelijk twee witte gedaanten op, die met grote boze ogen naar hem keken en met grote akelig uitzierende handen naar hem wilde grijpen.

'Hoei!!!' riep één van de gedaanten met een holle stem. 'Hoei! Oeil'

'Aaaaah!' riep de andere, 'Rrrimmels, rrrammels! Wij jou meenemen! Naar hel en vuurrrr!'

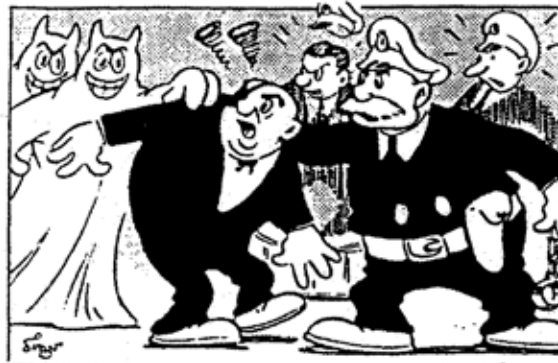
'Wij jou uit elkaarr trrekken!!' schreeuwde de eerste opgewekt. 'Rrrammels, rrrommels! Boeba! Bibop!'

'Hahahahahah!' lachte de tweede weer akelig. 'Opgepast! Hierrr!!' Maar Freek Frek wachtte niet op de rest van de plannen van de twee geesten, maar nam een sprong en holde weg, zo hard hij maar kon. De twee geesten snelden hem echter achterna. 'Hierrr!' gilde de een. 'Wij spijten jou!' 'Vierrendeel!' schreeuwde de ander. 'Pak rrrammel me heiblok! Oeil Hoei!'

Freek Frek rende wat hij kon, maar....

Ik had hem het eerst!

43.

43. MAAR wat? Ja, dat is nu een van die toevalligheden, die in een mensenleven kunnen voorkomen. Freek Frek, die natuurlijk graag uit de handen van de twee geesten wilde blijven, maakte benen in de richting van de poort, die naar buiten leidde. Maar op het ogenblik, dat hij naar buiten wilde hollen, kwamen juist commissaris Hop Sakee en zijn mannen binnenschrijven. Ze hadden de hele omgeving nagezocht en natuurlijk niets gevonden. Hop Sakee was steeds bozer geworden en stapte nu, gewapend met de handboeien de binnen-plaats op om zo maar iemand gevangen te nemen. Hij zag Freek Frek op

zich afstormen, gevolgd door twee vreemde gedaanten en zag, dat Freek Frek nergens meer heen kon. Hij greep hem dus meteen maar in de kraag.

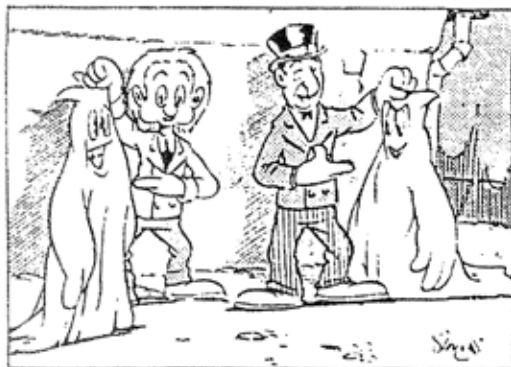
'Je bent m'n arrestant, wie je ook bent!' brulde Hop Sakee. 'Ga weg, malle witte snuiter! Ik had hem het eerst!'

De agenten van Hop Sakee keken verbaasd toe. 'Villen en vierrendelen!!' riep een van de geesten nog en Freek Frek wist nu niet meer voor wie hij nu het meest bang moest zijn, voor de geesten of voor de politie....

Ootje Teur - Het Betoverde Kasteel

Het lijkt wel een boek!

44.

44. TJA, nu was het snel gebeurd. Een ogenblik later had Freek Frek de handboeien aan en keek versuft naar zijn beringde polsen. Ootje Teur en Baron van Ghoet tot Bee 't Her trokken een lange, witte mantel uit en commissaris Hop Sakee, die er natuurlijk niets van begreep, kwam vragen, wàt er nu eigenlijk gebeurd was. 'Dat zal ik u eens even uitleggen,' zei Baron van Ghoet tot Bee 't Her. 'U weet misschien wel commissaris, dat ik veel op reis was. Ik kwam veel in oosterse landen en leerde daar onder andere ook wat van toverij. Ik leerde daar bijvoorbeeld het kunstje van de tekeningen, die gaan leven, maar dat zal ik u later wel eens uitleggen. Toen ik echter op een keer van

een van mijn reizen thuiskwam, werd ik opgewacht door twee van mijn bedienden, namelijk Freek Frek, die tuinman was en Karel Kwaad, die zich kortgeleden uitgaf voor Baron van Quaat tot Ergher. Nu, dat was een toepasselijke naam. Ze sloegen me op het hoofd, stopten me in een kerker en sloten me in de boeien. Nu de rest is bekend genoeg. Deze meneer hier, die Ootje Teur heet, heeft me fijn geholpen om die misdadigers aan de justitie over te leveren! Karel Kwaad kunt u in de kerker vinden, waar ik het over had!!'

'Tjonge-jonge,' mompelde commissaris Hop Sakee, 'het lijkt warempe! wel een boek!'

Ootje Teur - Het Betoverde Kasteel

Geen kruimel eten in het kasteel

45.

45. NU was het leed geleden, Karel Kwaad werd uit de kerker gehaald, uit de touwen gewikkeld en ook aan de polsen geboeid en werd samen met Freek Frek onder zwaar gewapend politie-toezicht naar de overvalwagen geleid. Hop Sakee voerde trots het commando over zijn twee gevangenen en Baron Van Ghoet tot Bee 't Her en Ootje Teur bleven samen achter. 'Het is me een behoefte des harten om je te bedanken, jongeman!' zei de Baron, terwijl hij de hand van Ootje Teur hartelijk drukte. 'Je te bedanken voor alles wat je voor me gedaan hebt. Mijn hoedje ervoor af!' hij nam inderdaad zijn hoge hoed af.

'Waarom deed je dat eigenlijk allemaal?' vroeg hij dan.

'Och,' antwoordde Ootje Teur, die verlegen werd onder al die lof van een echte Baron. 'Ik weet het eigenlijk niet. Ik geloof dat ik die Karel Kwaad niet mocht, van het eerste ogenblik af. En ik vond het allemaal zo vreemd en griezelig... Maar ik ben blij, dat ik u heb kunnen helpen!'

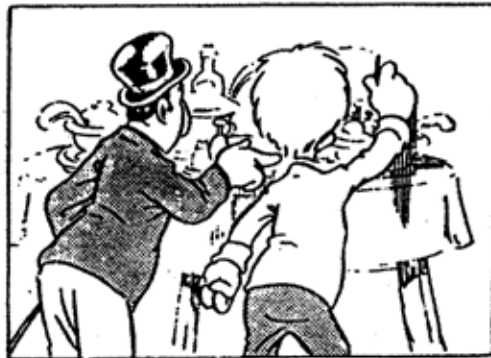
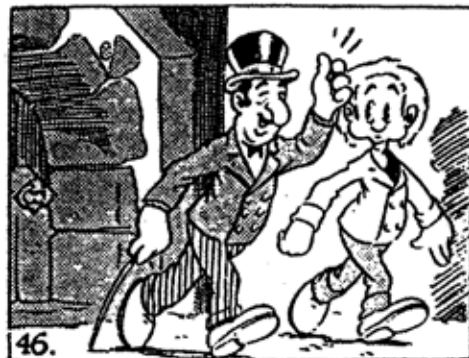
'Juist,' zei de Baron. 'En wat nu? Heb jij ook zo'n honger?'

'Nou!' riep Ootje Teur geestdriftig.

'De nargheid is,' zei Baron Van Ghoet tot Bee 't Her, 'dat ik geen kruimel eten in het hele kasteel heb!'

Klinken op de goede afloop

46.

46. 'MAAR wacht!' zei de Baron Van Ghoet tot Bee 't Her. 'Ik heb een plan. Ga maar eens mee naar binnen! We gaan gewoon naar de eetzaal en dan tekenen we gewoon een feestmaal!'

'Dat is een idee!' riep Ootje Teur.

1 de eetzaal gekomen, begon Ootje Teur, onder leiding van de Baron een feestdis samen te stellen. Hij tekende schalen met de heerlijkste dingen en de edelman maakte zo nu en dan opmerkingen.

Hier moet nog een uitje bij,' zei bij voorbeeld. 'En dit kan wel een beetje bruiner gebraden. En de jus niet zo erg vet, daar

houd ik niet van. Vergeet ook niet een fles wijn erbij te maken, want geen feest zonder wijn!'

Ootje Teur maakte er een smakelijk geheel van en, toen de tekening klaar was, stond de tafel midden in de kamer.

'Op je gezondheid!' zei de Baron, die twee glazen wijn had ingeschonken en nu klonk met Ootje Teur. 'Dat je nog maar veel avonturen mag beleven.'

'Laten we het hopen?' besloot Ootje Teur.

EINDE

**OOTJE
TEUR**

HET BETOVERDE KASTEEL

TEKST EN TEKENINGEN DOOR SIEM PRAAMSMA